

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Karla Šimky a JUDr. Vojtěcha Šimíčka v právní věci žalobce: **H. T.**, zastoupeného advokátem Mgr. Umarem Switatem, se sídlem Kloknerova 2212/10, Praha 4, pro doručování V Tűních 11, Praha 2, 120 00, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 3, PP 21/OAM, Praha 7, v řízení o žalobě proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 18. 12. 2006, č. j. OAM-1329/LE-05-07-2006, vedené u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 49 Az 1/2007; o námitce podjatosti vznesené vůči soudcům Krajského soudu v Praze,

t a k t o :

Samosoudkyně Krajského soudu v Praze JUDr. Dalila Marečková **není vyloučena** z projednávání a rozhodování věci vedené u Krajského soudu v Praze pod sp. zn. 49 Az 1/2007, proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 18. 12. 2006, č. j. OAM-1329/LE-05-07-2006

O d ů v o d n ě n í :

Ve věci sp. zn. 49 Az 1/2007 vedené u Krajského soudu v Praze (žaloba proti rozhodnutí žalovaného o zamítnutí žádosti žalobce o udělení azylu jako zjevně nedůvodné) bylo dne 5. 2. 2006 Krajskému soudu v Praze doručeno podání, v němž žalobce prostřednictvím svého právního zástupce soudu zaslal plnou moc a námitku podjatosti vůči soudcům Krajského soudu v Praze psanou a podepsanou žalobcem. Tuto námitku podjatosti žalobce odůvodnil tím, že dne 1. 2. 2007 se od důvěryhodné osoby dozvěděl, že tento člověk se osobně setkal s důvěryhodnou osobou, která má blízko k soudu, ale jejíž jméno nehodlá uvádět. Tento člověk získal informaci, že o jeho věci je krajským soudem předem rozhodnuto a nehodlá podrobně studovat jeho návrh na doplnění materiálu, ani prověřit podstatu věci a přijmout spravedlivé a ověřené rozhodnutí stejně jako u jiných azylantů. Žalobce proto vyjádřil pochybnost o nezaujatosti soudu, protože od podání odvolání neuplynulo ještě 45 dní, a soud chce všemi silami odmítnout požadavek žalobce. Tím způsobil, že žalobce není schopen doplnit svědectví a důkazy, jejichž opatření z cizí země je časově náročné. Poté, co žalobce zvážil objektivní situaci, není schopen z jeho země dopravit poštou potřebný

materiál. Z těchto důvodů je žalobce přesvědčen, že krajský soud není v jeho věci nestranný, je podjatý.

Shora uvedený spis byl postoupen Krajským soudem v Praze Nejvyššímu správnímu soudu, jemuž přísluší rozhodnout o námitce podjatosti po dle § 8 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“).

Soudkyně Krajského soudu v Praze JUDr. Dalila Marečková v předkládací zprávě Nejvyššímu správnímu soudu uvedla, že námitka podjatosti je jedním z obstrukčních návrhů žalobce (viz obdobné návrhy v předchozích věcech 49 Az 45/2006, 49 Az 46/2006, 49 Az 49/2006).

Podle ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Vyloučení jsou též soudci, kteří se podíleli na projednávání nebo rozhodování věci u správního orgánu nebo v předchozím soudním řízení. Obsahem citovaného ustanovení jsou tedy dva na sobě zcela nezávislé důvody vyloučení soudce. Soudce je jednak *ipso facto* vyloučen z projednávání a rozhodování věci, na níž měl podíl již v předchozím řízení správním či soudním. Vedle toho je pak důvodem vyloučení natolik objektivizovatelná míra osobního vztahu soudce k věci samé, k účastníkům či k jejich zástupcům, že míra a povaha tohoto vztahu zavdává důvod k pochybnostem o nepodjatosti soudce. Důvodem k vyloučení soudce naopak nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.

Žalobce fakticky neuvádí žádný z důvodů podjatosti, s nimiž ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s. počítá, neboť nenamítá u soudců krajského soudu ani jejich poměr k účastníkům či věci samé, ani netvrdí, že by se podíleli na předchozím rozhodování této jeho věci ve správním řízení. Omezuje se tak na ničím nepodloženou domněnku o tom, že je v jeho věci již fakticky rozhodnuto. Za situace, kdy taková domněnka je pouhým žalobcovým tvrzením a žalobce neuvádí ani její zdroj, není důvodu takto zdůvodněné námitce podjatosti vyhovět, zvláště když taková námitka nespadá pod žádný z výše uvedených důvodů podjatosti, s nimiž § 8 odst. 1 s. ř. s. počítá. Naopak takto odůvodněnou námitkou brojí žalobce fakticky proti postupu v řízení o projednávané věci, což ovšem dané ustanovení s. ř. s. jako přípustný důvod vyslovení podjatosti soudce výslovně vylučuje.

Je-li účastníkem vznesena námitka podjatosti všech soudců určitého soudu, a přitom je již zřejmé, kterému soudci (soudcům) je či bude věc přidělena, je účelné se zabývat otázkou pojatosti jiných soudců než tohoto soudce (těchto soudců) jen za předpokladu, že u nich bude shledán důvod k vyloučení. V případě, že tomu tak však není a že tedy nic nebrání v tom, aby soudce (soudci), jemuž (jimž) věc byla či bude přidělena, ji vyřizovali, postrádá zkoumání podjatosti dalších soudců daného soudu smysl, neboť vůbec není dán důvod ke změně okruhu soudců, kteří mají věc vyřizovat (viz shodně usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 18. 5. 2006, č. j. Nao 32/2005 - 34). Stejně je tomu tak v případě žalobce. Podjatost soudkyně JUDr. Dalily Marečkové nebyla shledána a je to právě ona, kdo podle rozvrhu práce má věc rozhodovat. Proto není důvodu zabývat se podjatostí dalších soudců Krajského soudu v Praze.

S ohledem na výše uvedené dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že žalobcem formulované důvody nejsou způsobilé založit pochybnosti o nepodjatosti soudkyně. Nejvyšší správní soud proto o námitce podjatosti rozhodl tak, jak je ve výroku uvedeno.

P o u ě n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. dubna 2007

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu